

vou, i soustavou poměrného zastoupení, vytyčuje jejich výhody i nevýhody, ověřením výsledku volby, volebním obdobím, a způsobem obnovením sborů zastupitelských.

Obšírně jest popisována působnost parlamentní, jež jest: a) zákonodárná, b) správní, c) autonomní a d) soudcovská, a v jednotlivých těchto oborech jsou funkce tyto rozváděny. Všude autor pracuje metodou srovnávací, čímž vynikne rozdílnost, po případě souhlasnost jednotlivých právních řádů.

Ve třetí hlavě pak zabývá se kniha parlamentem republiky československé, promítajíc všeobecné výklady předchozí na zřízení naše. Dobu od převratu dělí na dobu revoluční a období zákonné.

Oproti názoru Vavřínkovu, že ve státě našem byla zavedena ústava oktroyovaná, staví se autor poukazem na právní stav vytvořený revolucí, podle něhož revoluční Národní Výbor resp. Národní Shromáždění, jako reprezentanti lidu měly plné právo vydati ústavu, a to jak prozatímní tak definitivní.

Autor zabývá se pak výkladem naší ústavy podle zákonných norem a to podrobným způsobem, takže v této části jest kniha souvislou kodifikací našich parlamentních předpisů.

Druhý díl bude jednati o parlamentarismu v nejširším slova smyslu, to jest jednak soustavou parlamentní, jednak souhrnem pravidel, jimiž jest upraven vnitřní život parlamentu.

Autor zaujímá všude ve své knize čistě právní stanovisko a snaží se oprostiti se nazírání politického, jež v jeho tématu snadno by ho svedlo. Kniha stává se tak dokumentární na svůj prospěch, ač tu a tam by bylo dobře vyzvednouti stanovisko politické účelnosti proti myšlenkám, jak se v různých státech uplatnily. Sloh autorův jest lehký a kniha jest psána svižně, aniž by utrpěla vědeckost díla. Kniha přijde jistě vhod všem, kdož se zajímají o vývoj parlamentarismu u nás, a bylo si přáti, aby byla hodně čtena, poněvadž jak látkou, tak svým pojetím jest toho hodna. dnk.

**Živnostenské provozovny dle práva živnostenského platného v historických zemích republiky československé. Napsal podle knihy Jakuba Souška Josef Novák.** — Brno 1924. — Nakladatelství Barvič a Novotný. — Str. 113. — Autor, rada politické správy v Brně, probírá podle obdobného díla odborového přednosty J. Souška tuto velice zajímavou materii. Oproti knize svého předchůdce upravil autor své dílo formálně tak, že spíše vyhovuje praktické potřebě. Jinak dílo Souškovo, jež bylo své doby prací velice záslužnou a v praxi velice hledanou, doplnil podle změn v mezidobí nastalých, hlavně zákonem ze dne 21. dubna 1913, č. 74 ř. z., dále třetí novelou k občanskému zákoníku o právech sousedských, a jinými zákony. V díle popisován a podrobně probírán jest celý postup administrativního řízení při povolování živnostenských provozoven, a jednotlivá stadia odborně vysvětlována. Praktik jako theoretik nalezne v knize odpovědi snad na všechny otázky, které se mohou naskytnouti v tomto oboru právním. Autor mnohde rozšiřuje pole svých výkladů jen na prospěch věci a právní zajímavosti. — Současně nutno upozorniti na Sbírku spisů právnických a národohospodářských, v níž kniha ta vyšla, a kde od roku 1919 vyšlo na 25 různých velice hodnotných spisů. Se Sbírkou tou nemůže se toho času rovnati žádná sbírka u nás vydávaná, což příjemně překvapuje tím více, že sbírka obsahuje díla většinou autorů moravských, takže se naskytá otázka, zda škola pražská nestává se do určité míry sterilní. Snad je to zjev jenom přechodný, ale jistě zajímavý. dnk.

**Slovník českých vazeb a rčení.** Sestavil Jan Mašín. Druhé opravené vydání. — V Praze 1924. — Str. 237. — Nakladatel Jan Svátek. Cena 27.50. — Pro všechny stavy jest zapotřebí, aby znaly správně svoji mateřštinu, a to nejen se stránky pravopisné, nýbrž i syntaktické. Právě k tomu cíli snaží se přispěti uvedená kniha, jež sestavuje řadu správných českých vazeb, dokládajíc je příklady z děl českých spisovatelů. Doporučujeme tuto knihu českým právníkům, jako nejčastějším praktickým stylistům. V.